

"En daar is al weer het tweede kopje kutkoffie!"

"...EN DAN IS ER EEN KOPJE SENSEO K*TKOFFIE"

Ik blijf een uiterst sentimenteel man die al in huilen uitbarst op de schouder van zijn beschaafd sprekende leuk ogende speelse minnares I.N. nog voor dat hij een speld hoort vallen, dan gaat het echt van boe hoehoe en snik snik snotter snotter hoest hoest rochel rochel, riooldrop na riooldrop, meeuwenflats en superol ter ontsmetting, ipubrofen tabletten, zetpillen per dozijn, alle sluisen open, natte scheten bij de vleet, lekkende ventielen en vliegwielen, schokkende bekentenissen in koeleur lokaal, waar ik ga zitten op het witte laken vormt zich al snel een roestbruine, rokende, vochtige plek van zestig centimeter in doorsnee, wie vraagt mij nou eens op de koffie, maar ik laat wel alles gelijk lopen doordat mijn endeldarm er haalf uit hangt, die moet ik even terug douwen met een gebalde vuist want dat ding werkt tegen, die heeft een eigen wil, kikker in je bil die er nooit meer uit wil, het voer van boven er in, van onderen er weer uit, met een noodvaart als een ouwe taart die van de kaart is, gevolgd door spontane intertestinale orgasmes als kosmische stormen, dankzij mijn gore, seksjuweel getinte ziekelijke gedachten, begeleid door beestachtig geslurp uit waterglazen vol jenever voor de zieke bever met een lever als een voetbal en daar hebben we alweer een glas koele bubbeltjes wijn met perziken crème samen met De Onverslaanbare Grote Super zoenvis Isis Nedloni, omdat een Zoenvis weer iets anders is dan een Zoenvos in het Grote Berenman nenbomen bos op het berenmannen bomen groensterretjesmos, daar ga je helemaal los in duo verband, lekker flossen met zijn tweetjes voor het tandenpoetsen, maar onderdehand ben ik langzamer hand met het stijgen der jaren als ex betonvlechter met mijn calvinistische arbeiders klauwen met de daarbij behorende afgebrokkelde nagels en vergeelde nicotine vingers natuurlijk wel even in gewapend schok beton gegoten door het leven als fervente hoerenloper, al slaat de betonrot en steenkanker hier en daar toe in mijn gebeente en vallen er gaten in het vlees en lijken mijn billen op pukkellige, peervormige kwark bollen die er treurig bij hangen. De burenspreken er schande van.

Toch overweeg ik om mijn anus te laten bleken in een beauty saloon ergens in Tietjerksteradeel en gelijk even een taattoo te laten zetten om net die gezellige aso touch aan te laten brengen die bij mij paast als rauwdauw en collega Tokkie.

Vantevoren wil ik wel even afspreken met de receptie dat ik niet gelijk anaal verkracht ga worden. Ik ben niet zo gediend van dat homosuwele poepstampen in beauty saloons tegenwoordig.

Ouwe mensen stinken uit principe om de jonge mens mores te leren en een spiegel voor te houden. Nog even en de endeldarm hangt er als een rokende apenstaart zestig centimeter uit, net als bij de Blauwbil gorgel stokstijfaapjes in de dierentuin te Emmen waar Hilda zit te schetsen! Apen zijn pornografische dieren met die gekleurde billen. Alsof dat normaal is!

Ik moet dat toch niet gelijk belachelijk maken want zelden kom je een talent als Hilda tegen in de dierentuin te Emmen. Maanden later ontmoette ik haar nog een keer in een kattenpension in Friesland. Ik heb een klein lithootje van een kat van haar hand. Raakte haar adres in Groningen kwijt want ik zou haar op komen zoeken. Uit collegiale overwegingen, niet vanwege van dattum!

En dan ?

Nou, dan is er altijd nog een kopje Senseo k*tkoffie om je aan op te trekken, maar is het doorgaans gewoon te laat en kun je je kist in stappen als skelet met je stereokoptelefoon, je krukken van het Groene Kruis en je klepperende kunstgebit van het fonds!

Ik houd wat mijn tegenstanders uit het kunstenaarsplantsoen betreft met niets en niemand meer rekening op mijn balsturige balkon waar de balorige balustrade al lang van doorgeroest is, dus even er tegen aan geleund met je Betre Bed, aangemoedigd door een flinke schop onder het hol als je voorover hangt te kotsen na die krat hoofdpijnpils, want waar een wil is daar is ook een weg en hup, daar gaat de hele hap met al hun negotie en mesjomme van elf hoog naar beneden met de kop voorover het beton tegemoet.

Misschien ook maar het beste. De Endlösung. Ha! Denk niet dat ik suïcidaal ben. Ik ben wel leed verwekkend, maar zelden verzachtend. Een echte man met ballen dus. Leuk als huisdier?

Ik wil gaarne voor U terneder knielen en om de vijf minuten Woef Woef roepen als U dat enig gerief geeft.

Is er een definitiever en mooier einde te verzinnen in het Herman Brood kwartier dan van uit de dakgoot naar beneden te storten ?

Het klinkt hard en dat is het ook. Ik denk dan weer aan dat borderline vrouwtje die samen met haar griffermeerde vriendje in een vrolijke bui de Martini Toorn beklom en hij even ging uitrusten op de hoogste trans en zij hem in haar borderlinerige malloterigheid een enorme duw gaf. Een geintje, meneer de rechter, meer was het niet.

In zijn vrije val kon hij nog net K*TWIJF roepen voor hij de grond raakte en uiteen spatte als een overrijpe meloen die met een honkbalknuppel tot gort werd geslagen.

Hij was al dood toen de echo nog na klonk in de torenspits en zij waanzinnig van vreugde begon te lachen en te lachen...

De heren psychiaters pleitten haar uiteraard vrij bij de rechtszaak en de softe rechter sprak haar vervolgens vrij. Zo gaan die dingen in sociaal democratisch Nederland. Het slachtoffer was gereformeerd, dus zou het er wel naar gemaakt hebben, zal de opvatting van de rechter geweest zijn. Het hof wordt bevolkt door pvda knakkers, dat vertelde mij een rechter met een tweede huis in Frankrijk, die kijkt niet op een dooie griffier meer of minder. Integendeel. De voorjaarsopruiming om de zomer paas goed te laten doorbreken.

Ik zal niemand omleggen voor een zilveren dubbeltje of een gouden reael. Mijn moeder, die ik nimmer gekend heb, leg ik toch ook niet voor een dubbeltje om, daar heb ik alleen maar diep medelijden mee. De meest dramatische dingen heb ik ongevraagd meegemaakt. Het heeft mij niet aangetast, maar sterker gemaakt.

Je zult er allemaal mee opgezadeld worden, maar ik ben een optimist en ga er heel gemakkelijk mee om. Er wordt hier wat afgelachen door mij in alle eenzaamheid. Behalve in de rustige uren van het stille verdriet. Daar praat ik weinig over omdat men geneigd is mij toch niet te geloven. En stil verdriet is alleen stil verdriet als je er over zwijgt anders is het geen stil verdriet meer! Waarom zou ik dan parelen voor de zwijnen werpen? En om medelijden zit ik al helemaal niet verlegen, dat remt alleen maar af.

Ik ben zingend uit mijn twee volle mannenborsten in mijn opengewerkte opduwbehahaha door de allerdiepste dalen van de hel gegaan, daar waar de duisternis heerst als een verstikkende deken, de eeuwig durende vlam het vlees niet verteert in de Bisexual Hell en de worm aan het gebeente knaagt, maar ook even tussen de bedrijven door jubelend de hoogste toppen bij het drie landenpunt moeiteloos bestegen met m'n icepick tijdens een oogverblindende Blizzard, ijspegels van een halve meter hingen aan mijn snor en oorlellen, alle tenen er af gevoren, mijn lul ook, die kon ik zo afbreken bij zestig graden vorst, mijn ballen leken chroomstalen kogellagers, alleen mijn twee duimen waren nog over, daar hingen flessen brandewijn aan, dan hoefde de Sint Bernhard niet langs te komen met een vaatje cognac om zijn nek, dus liep ik verder, kakelend van de waanzin, het vroom zo hard dat als je moest pissen de urine als een boog van ijs bleef staan op de grond en je je lul gewoon moest los breken met een klauwhamer van de bevroren straal, een comic strip, dat ging ook echt van Au, omdat breuk aan het menselijk geslacht altijd lichte schade toe brengt aan je velletje van je lelletje, gelukkig zat ik wel goed aan een touw vast, ik had op dat moment in gedacht en die Bondagesessies bij Master de Martelaere met zijn Masters Degree Fine Arts die de hele week Master Classes gaf aan slaven en zij die daar voor in opleiding waren, slechts gehuld in lingerie of met witte katoenen koorden versierd net als de tressen op het uniform van de marechaussee, omdat ik de horizon van mijn wezenloze bestaantje op kantoor al lang uit het oog was verloren door de sneeuwblindheid en niet langer helemaal spoorde en begon te raaskallen over de liefde met een grote EL die toch door de maag bleef gaan, allemaal gesijk dus, powezie en alleen geldend als je in de boeien ligt bij de Misstress aller Misstresses tijdens de Mistral, dat geeft heel wat stress, goed gezekerd met klim haken voor bij het abseilen, terwijl ik juist naar omhoog wilde, zonder gelijk naar beneden te sodommie teren, want dat is voor mij allemaal maar een flauwekulletje.

En die klimleraar maar schelden en schreeuwen van "Hoger op, schijthuis of ik laat het touw los en dan zie je maar wat er van komt!" En ik zat al zo omhoog!

Zo zit het mij steeds weer tegen in het leven van alledag en wacht op goede raad en daad van uw kant, lieve lezers en -essen. Het ga U goed voor zo lang als het duurt!

Men zal nog heel, heel lang met mij moeten leren leven. Kom er maar eens om. Nou bent U aan de beurt!

Vooruit! Effe vlammen!

© februari 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl